

TYPESCRIPT NA POWAŻNIE

Michał Miszczyszyn

TypeScript na poważnie

Michał Miszczyszyn

26.0.0-6-g4ac076e

Dla mojej żony, Martyny

Projekt okładki: Ewelina Sygut-Pawłowska
Redaktor merytoryczny: Michał Miszczyszyn
Redaktorka prowadząca: Martyna Wygonna-Miszczyszyn
Sugestie merytoryczne: Bartosz Cytrowski, Michał Michalczuk

Książka, którą nabyłeś, jest dziełem twórcy i wydawcy. Prosimy, abyś przestrzegał praw, jakie im przysługują. Jej zawartość możesz udostępnić nieodpłatnie osobom bliskim lub osobiście znanym. Ale nie publikuj jej w internecie. Jeśli cytujesz jej fragmenty, nie zmieniaj ich treści i koniecznie zaznacz, czyje to dzieło. A kopiując ją, rób to jedynie na użytek osobisty.

Szanujemy cudzą własność i prawo!

Polska Izba Książki

Więcej o prawie autorskim na www.legalnakultura.pl

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

TypeScript na poważnie

<https://typescriptnapowaznie.pl>

Copyright © Michał Miszczyszyn

ISBN e-book EPUB: 978-83-957363-0-8

ISBN e-book MOBI: 978-83-957363-1-5

ISBN e-book PDF: 978-83-957363-2-2

ISBN druk: 978-83-957363-3-9

Wydanie I

Gdańsk 2020

Wydawnictwo Type of Web

email: hi@typeofweb.com

www: <https://typeofweb.com>

Spis treści

Przedmowa	3
1 Wstęp: Po co TypeScript?	5
1.1 Czym jest TypeScript?	5
1.2 Statyczne typowanie	6
1.3 Inferencja typów	7
1.4 Dokumentacja i kontrakty	8
1.5 Pewność i niepewność.	9
1.6 Pomoc narzędzi	10
1.7 Krótko mówiąc	11
1.8 Zanim przejdiesz dalej.	12
1.9 Jak poprawnie odmieniać słowo TypeScript?	12
1.10 Konwencje używane w książce	14
2 TypeScript w 10 minut	15
2.1 Pierwsze linijki TypeScripta	15
2.2 TypeScript a JavaScript	16
2.3 Instalacja kompilatora	16
2.4 Kompilacja pliku	17
2.5 Dodajmy typy	17
2.6 Strict.	19
2.7 Piaskownica	20
2.8 Edytor	20
2.9 Przykładowy projekt.	21
2.10 Node.js	22
2.11 tsconfig.json.	23

Spis treści

2.12	Podsumowanie	24
3	Dygresja: Wprowadzenie do przydatnych elementów z ES6+	25
3.1	ECMAScript	26
3.2	Klasy.	26
3.3	Moduły	27
3.4	Funkcje strzałkowe	28
3.5	let i const.	29
3.6	Destrukturyzacja i skrócony zapis obiektów.	33
3.7	Domyślna wartość parametrów.	36
3.8	Rest	38
3.9	Spread.	38
3.10	Pozostałe nowości	40
3.11	Niestandardowe elementy języka.	40
3.12	Operator import(...)	42
3.13	Prywatne pola w klasach ze znacznikiem #	43
4	Typowanie statyczne i typowanie silne	45
4.1	Systemy typów	45
4.2	Dynamiczne typowanie.	46
4.3	Styczne typowanie	47
4.4	Słabe typowanie	48
4.5	Silne typowanie.	49
4.6	Typy silne, słabe, statyczne, dynamiczne...	51
4.7	ts-ignore	51
4.8	Typowanie strukturalne, nominalne i duck typing.	51
4.9	Podsumowanie	55
5	Typy elementarne	57
5.1	Podstawy	57
5.2	Słowo kluczowe type	68
5.3	Podsumowanie	69
6	Funkcje	71
6.1	Argumenty funkcji.	71
6.2	Typ zwracany	72
6.3	Wyrażenia funkcji	72

6.4	Typ funkcji.	73
6.5	Inferencja typu argumentów	73
6.6	Parametry opcjonalne	74
6.7	Parametry domyślne.	75
6.8	Funkcje wariadyczne	75
6.9	Przeładowywanie funkcji.	76
6.10	this.	79
6.11	Podsumowanie	80
7	Klasy i interfejsy	81
7.1	Klasa.	81
7.2	Modyfikatory public, private i protected	85
7.3	Klasa abstrakcyjna	89
7.4	Interfejs.	90
7.5	Typ statyczny i typ instancji w klasach	97
7.6	Pola prywatne ES.	99
8	Typy generyczne	103
8.1	Funkcje generyczne	103
8.2	Inferencja w generykach	104
8.3	Generyczne typy	105
8.4	Inne generyki	105
8.5	Ograniczenia generyków	107
8.6	Generyki wielu typów	108
8.7	Podsumowanie	109
9	Inferencja typów i const	111
9.1	Przykład	111
9.2	Wnioskowanie typów argumentów	112
9.3	Typ wspólny	112
9.4	Inferencja czasem zawodzi.	113
9.5	Inferencja kontekstowa.	115
9.6	Cementowanie typów	117
9.7	Inferencja przy const i let.	118
9.8	Podsumowanie	119
10	Kompatybilność typów	121

Spis treści

10.1	Kompatybilność: podtyp a przypisywanie	122
10.2	Kompatybilność strukturalna	122
10.3	Klasy z polami publicznymi	122
10.4	Klasy z polami prywatnymi	124
10.5	Kompatybilność podtypów.	125
10.6	Przypisywanie literałów obiektów	126
10.7	Kompatybilność funkcji wariadycznych	127
10.8	Kompatybilność argumentów funkcji	129
10.9	Kompatybilność metod w obiektach	130
10.10	Kompatybilność typu zwracanego przez funkcje	131
10.11	Argumenty opcjonalne i rest.	131
10.12	Typy kowariantne, kontrawariantne, biwariantne i in- variantne	133
10.13	Powtórzenie	136
10.14	Więcej o kowariancji i kontrawariancji	137
10.15	Dla dociekliwych	139
10.16	Kowariancja i kontrawariancja przez analogię	140
10.17	Wariancja a mutowalność	140
10.18	Inferencja typów a wariancja	142
10.19	bivarianceHack	144
10.20	Dlaczego metody są biwariantne	145
11	Enumy	149
11.1	Enumy numeryczne	149
11.2	Enumy z ciągami znaków	153
11.3	Różnice pomiędzy enumami.	153
11.4	Enumy są typowane nominalnie	155
11.5	Test wyczerpania.	155
11.6	Test wyczerpania z liczbami.	156
11.7	Test wyczerpania bez noImplicitReturns.	157
11.8	Kompatybilność obiektów i enumów	159
11.9	const enum	159
11.10	Enum a literał stringa	161
11.11	Podsumowanie	161
12	Typy zaawansowane	163

12.1	Unique Symbol	163
12.2	typ i interfejs	165
12.3	Łączenie deklaracji.	166
12.4	Aliasy typów.	167
12.5	Część wspólna i suma typów (unia)	168
12.6	Index signature	172
12.7	Literal type.	174
12.8	As const – niemutowalne typy danych	175
12.9	Type guards	177
12.10	Pobieranie typu wartości	184
12.11	Przeładowywanie funkcji literałami.	186
12.12	Typy rekurencyjne	186
12.13	Algebraiczne typy danych	188
12.14	Wyłuskiwanie typu	192
12.15	Mapped types	192
12.16	async i Promise	198
13	Typy warunkowe	199
13.1	Co to są typy warunkowe?	199
13.2	Przykładowe użycie	200
13.3	Typy warunkowe na unii	200
13.4	Zagnieżdżanie.	201
13.5	Warunkowe typy dystrybutywne	202
13.6	Przykład użycia	203
13.7	Opóźnione warunki	207
13.8	Kompatybilność typów warunkowych	208
13.9	infer	209
13.10	Podsumowanie	213
14	Unie w praktyce	215
14.1	Problem.	215
14.2	Pierwsze podejście	216
14.3	Podejście drugie.	219
14.4	Podejście trzecie	221
14.5	Co tu się stało?	224
14.6	Finalizacja	225

Spis treści

14.7	Podsumowanie	226
14.8	Ale rzutowanie?	226
15	Bezpieczna praca z danymi	229
15.1	Dlaczego typy znikają po kompilacji.	230
15.2	Dane z zewnątrz i rzutowanie.	230
15.3	Generowanie typów z JSON	231
15.4	Walidacja	232
15.5	Zła walidacja.	234
15.6	Kiedy walidować	235
15.7	Biblioteki do walidacji.	235
15.8	io-ts i zod.	236
15.9	Unie w praktyce.	240
15.10	Podsumowanie	242
16	Typy nominalne	243
16.1	Czy typy pomagają?	244
16.2	Problemy z typowaniem strukturalnym	245
16.3	Typy nominalne w TS	247
16.4	Zestawienie rozwiązań	255
16.5	Biblioteki	257
16.6	Typy nominalne a walidacja w io-ts	258
16.7	Podsumowanie	259
17	Własna walidacja, typy warunkowe i testowanie typów	261
17.1	Tworzenie własnego walidatora	261
17.2	Przechowywanie informacji o typach	262
17.3	Walidator z konfiguracją	264
17.4	Walidacja obiektów.	265
17.5	Nasz własny walidator	267
17.6	Testowanie typów	268
17.7	dtslint	268
17.8	Podsumowanie	270
18	Implementacja systemu jednostek w TS	271
18.1	Koncepcja	274
18.2	Liczby Peano.	279

18.3	Implementacja	284
18.4	Biblioteki	287
19	Migracja z JavaScriptu	291
19.1	Konfiguracja dla łagodnego przejścia	293
19.2	Sprawdzanie poprawności plików JS.	298
20	Pliki definicji typów .d.ts	307
20.1	Tworzenie bibliotek w TypeScriptie	309
20.2	Dodawanie typów do istniejących bibliotek w JS	314
21	Popularne problemy z TS	321
21.1	Poprawne typowanie Array#filter	321
21.2	Typ Object.keys() jest niepoprawny	325
21.3	Wszystkie elementy tablicy są zdefiniowane	327
21.4	Funkcja przyjmuje obiekty, które mają więcej pól, niż powinny	329
21.5	Otagowane unie nie zawsze działają poprawnie	331
Dodatek:	Przydatne typy	335
21.6	Typy wbudowane w TypeScript.	335
21.7	Inne przydatne typy	336

Errata

Dołożyłem wszelkich starań, aby w niniejszej książce znalazły się wyłącznie informacje rzetelne i sprawdzone. Przetestowałem każdy fragment kodu i każdy przykład. Pomimo tego, może się tak zdarzyć, że gdzieś wkradły się błędy.

Jeśli znajdziesz jakiegokolwiek pomyłki, to proszę, koniecznie mi to zgłoś! Możesz to zrobić poprzez stronę typeofweb.com/errata. Pod tym adresem znajdziesz również wypisane poprawki, które do książki zostały wprowadzone już po premierze, aby łatwiej Ci było się z nimi zapoznać.

13

Typy warunkowe

Typy warunkowe (*conditional types*) to prawdopodobnie najtrudniejsza część TypeScripta. Jednocześnie, jak to zwykle bywa, jest to element najbardziej potężny i dający ogromne możliwości tworzenia rozbudowanych i zaawansowanych typów, dzięki którym Twoje aplikacje staną się jeszcze bardziej bezpieczne!

13.1 Co to są typy warunkowe?

Conditional types to możliwość wyrażania nieregularnych mapowań typów. Mówiąc prościej, pozwalają na zapisanie takiej transformacji, która wybiera typ w zależności od warunku. Myślę, że przeanalizowanie przykładu powinno rozjaśnić to, co właśnie napisałem. Typ warunkowy zawsze ma taką formę:

```
type R = T extends U ? X : Y;
```

Gdzie `T`, `U`, `X` i `Y` to typy. Notacja `... ? ... : ...` jest analogiczna do operatora trójargumentowego z JavaScriptu i robi dokładnie to, co Ci się wydaje. Przed znakiem zapytania podajemy warunek, w tym przypadku `T extends U`, a następnie wynik, jeśli test zostanie spełniony (`X`) oraz w przeciwnym wypadku (`Y`). Takie wyrażenie oznacza, że jeśli warunek jest spełniony, to otrzymujemy typ `X`, a jeśli nie, to `Y`.

13.2 Przykładowe użycie

Na razie nie było zbyt wielu konkretów, więc spójrzmy na prosty przykład:

```
type IsBoolean<T> = T extends boolean ? true : false;

type t01 = IsBoolean<number>; // false
type t02 = IsBoolean<string>; // false
type t03 = IsBoolean<true>; // true
```

Pamiętaj, że `t01`, `t02` i `t03` to typy, a nie wartości! Nasz *conditional type* `IsBoolean` przyjmuje parametr i sprawdza, czy jest on `boolean` – odpowiada za to fragment `extends boolean`. Wynikiem jest `true` lub `false` w zależności od tego, czy podany argument spełnia warunek. Co istotne, `true` i `false` tutaj to również typy (literały)! Udało nam się stworzyć wyrażenie wykonywane warunkowo, które zwraca jeden typ w zależności od drugiego.

13.3 Typy warunkowe na unii

Na razie może wydawać się to mało przydatne, ale zaraz się przekonasz o użyteczności takich konstrukcji. Rzućmy okiem na inne użycie:

```
type NonNullable<T> = T extends null | undefined
  ? never
  : T;

type t04 = NonNullable<number>; // number
type t05 = NonNullable<string | null>; // string
type t06 = NonNullable<null | undefined>; // never
```

Do warunkowego `NonNullable` podajemy parametr, a rezultatem jest ten sam typ, ale z usuniętymi `null` i `undefined`. Jeśli po ich wyeliminowaniu nic nie zostaje, to otrzymujemy `never`. Czy za-

czynasz dostrzegać, jakie to może być przydatne? Typy warunkowe pozwalają nam na tworzenie własnych, niejednokrotnie bardzo zaawansowanych mapowań opartych o warunki! Dokładne wyjaśnienie działania tego przykładu znajdziesz w sekcji 13.5.

13.4 Zagnieżdżanie

Co ciekawe, *conditional types* możemy zagnieżdżać. Stwórzmy teraz generyk, który zwraca typ zawierający nazwę podanego parametru:

```
type TypeName<T> =
  T extends string ? "string" :
  T extends number ? "number" :
  T extends boolean ? "boolean" :
  T extends undefined ? "undefined" :
  T extends Function ? "function" :
  T extends Array<any> ? "array" :
  T extends null ? "null" :
  T extends symbol ? "symbol" :
  "object";
```

Może się to wydawać nieco długie i skomplikowane, a na pewno żmudne, ale efekt końcowy jest zadowalający:

```
type t07 = TypeName<string>; // 'string'
type t08 = TypeName<number>; // 'number'
type t09 = TypeName<boolean>; // 'boolean'
type t10 = TypeName<undefined>; // 'undefined'
type t11 = TypeName<function>; // 'function'
type t12 = TypeName<array>; // 'array'
type t13 = TypeName<null>; // 'null'
type t14 = TypeName<symbol>; // 'symbol'
type t15 = TypeName<object>; // 'object'
```

13.5 Warunkowe typy dystrybutywne

Distributive conditional types to cecha typów warunkowych, która sprawia, że ich użycie na unii działa tak, jakbyśmy użyli warunku na każdym z komponentów wchodzących w jej skład osobno, a następnie wyniki połączyli znowu unią. Brzmi skomplikowanie? Ależ skąd! Oba zapisy poniżej oznaczają dokładnie to samo:

```
type t16 = NonNullable<string | null | undefined>;
// string
```

```
type t17 =
  | NonNullable<string>
  | NonNullable<null>
  | NonNullable<undefined>;
// string
```

Pierwsze użycie `NonNullable` jest tak naprawdę interpretowane, jak to drugie. Stąd nazwa: komponenty z unii podanej jako parametr są rozdystribuowane pomiędzy wiele użyć typu warunkowego i każdy z nich sprawdzany jest osobno. Ten podział jest szczególnie wyraźnie widoczny, gdy rezultat jest generykiem:

```
type Ref<T> = { current: T };
type RefVal<T> = T extends number
  ? Ref<T>
  : T extends string
  ? Ref<T>
  : never;
```

```
type t18 = RefVal<string>; // Ref<string>;
type t19 = RefVal<string | number>;
// Ref<string> | Ref<number>;
```

Zwróć uwagę, że do `t19` przypisana jest alternatywa dwóch typów `Ref<string>` i `Ref<number>`, a nie `Ref<string | number>`! TypeScript dokonał podziału unii. Można też zaobserwować podob-

ne zachowanie w `TypeName`, a rezultat jest dokładnie taki, jak moglibyśmy tego oczekiwać:

```
type t20 = TypeName<string | number | number[]>;
// "string" | "number" | "array"
```

Zauważ, że `TypeName` zadziałało pomimo tego, że nigdzie nie definiowaliśmy, w jaki sposób ma obsłużyć przypadek, gdy parametrem jest unia. Dzięki dystrybucji komponentów TypeScript rozbił nasz skomplikowany typ na mniejsze składowe, co bardzo ułatwiło nam zadanie.

Głównym zastosowaniem tej cechy typów warunkowych jest filtrowanie unii, a więc tworzenie nowej, z której usunięto część typów. Aby weliminować jakiś komponent z unii należy w warunku zwrócić `never` tak, jak to zrobiliśmy w `NotNullable`. Unia dowolnego typu i `never` daje tylko ten typ¹.

```
type StringsOnly<T> = T extends string ? T : never;
type Result = StringsOnly<"abc" | 123 | "ghi">;
// "abc" | never | "ghi"
// "abc" | "ghi"
```

13.6 Przykład użycia

Do czego to wszystko może się nam przydać? Wyobraźmy sobie sytuację, że mamy typ jakiegoś modelu w API, który zawiera zarówno pola, jak i metody. Potrzebujemy taki obiekt zserializować jako JSON i wysłać do użytkownika, a wtedy nie będzie w nim funkcji i pozostaną wyłącznie dane. W związku z tym, chcielibyśmy stworzyć taki typ, w którym będą wszystkie pola naszego modelu z pominięciem metod. Czy jest to możliwe? Zacznijmy od zdefiniowania modelu z dwoma własnościami i jedną funkcją:

¹Można powiedzieć, że `never` to element neutralny dla unii.

13 Typy warunkowe

```
type Model = {  
  name: string;  
  age: number;  
  
  save(): Promise<void>;  
};
```

Mogłaby to też być klasa, jak np. przy wykorzystaniu biblioteki Sequelize albo TypeORM. Teraz, chcielibyśmy otrzymać taki sam typ, ale bez `save`. W tym celu musimy wykonać dwa kroki: Pobrać nazwy tych pól, które nas interesują, a następnie stworzyć z nich obiekt. Użyjemy do tego mapowania typów, które dokładnie omawiałem w rozdziale 12:

```
type FieldsNames<T extends object> = {  
  [K in keyof T]: T[K] extends Function ? never : K;  
}[keyof T];  
  
type OnlyFields<T extends object> = {  
  [K in FieldsNames<T>]: T[K];  
};  
  
type ModelFields = OnlyFields<Model>;  
// { name: string; age: number; }
```

Dzieje się tu bardzo dużo, więc przejdźmy przez oba typy krok po kroku. Zaczniemy do końca:

```
type ModelFields = OnlyFields<Model>;
```

Tę linijkę możemy zastąpić bezpośrednio rozwinięciem `OnlyFields`, aby było nam łatwiej zrozumieć, co robimy:

```
type ModelFields = {  
  [K in FieldsNames<Model>]: Model[K];  
};
```

Jest to mapowanie typu, które oznacza mniej więcej tyle, że dla każdego pola `K` w typie `FieldsNames<Model>`, tworzymy własność

o nazwie `K` z typem `Model[K]`. Najważniejsze więc, aby zrozumieć, co dzieje się w `FieldsNames<Model>`. Zapiszmy w tym celu pomocniczy typ `A`:

```
type A = {
  [K in keyof Model]: Model[K] extends Function
    ? never
    : K;
}[keyof Model];
```

Jest to dokładnie to samo, co w `FieldsNames`, tylko zamiast `T` podstawilem nasz `Model`. Idźmy dalej, możemy rozwinąć zapis `keyof Model` do `"name" | "age" | "save"`:

```
type A = {
  [K in | "name" | "age" | "save"]:
    Model[K] extends Function
      ? never
      : K;
}[keyof Model];
```

Następnym krokiem byłoby rozpisanie tych trzech pól osobno, bez sygnatury indeksu. `K` zamieniam na kolejne nazwy:

```
type A = {
  name: Model["name"] extends Function
    ? never
    : "name";
  age: Model["age"] extends Function
    ? never
    : "age";
  doSth: Model["save"] extends Function
    ? never
    : "save";
}[keyof Model];
```

13 Typy warunkowe

Teraz możemy odczytać typy pól kryjących się pod `Model['name']`, `Model['age']` oraz `Model['save']` i ręcznie wstawić je w odpowiednie miejsca:

```
type A = {  
  name: string extends Function  
    ? never  
    : "name";  
  age: number extends Function  
    ? never  
    : "age";  
  save: (() => Promise<void>) extends Function  
    ? never  
    : "save";  
}[keyof Model];
```

Pozostaje nam już tylko odpowiedź na pytanie, czy te typy `extends Function`, czyli czy są one funkcjami? Jeśli tak, to zamiast typu wstawiamy to, co jest po znaku zapytania (czyli `never`), a przeciwnym wypadku to, co po dwukropku:

```
type A = {  
  name: "name";  
  age: "age";  
  save: never;  
}[keyof Model];
```

Kolejnym krokiem tutaj jest odczytanie wartości z pól tak powstałego obiektu. Służy temu omawiania w poprzednim rozdziale składnia `obj[keyof obj]`. W rezultacie:

```
type A = "name" | "age" | never;  
// Czyli to samo, co 'name' | 'age'
```

Wróćmy do typu `ModelFields` i podstawmy znaleziony przez nas element tej układanki:

```
type ModelFields = {
  [K in "name" | "age"]: Model[K];
};
```

Teraz już z górki. Wiemy, że ten zapis oznacza tak naprawdę stworzenie dwóch pól w obiekcie:

```
type ModelFields = {
  name: Model["name"];
  age: Model["age"];
};
```

Ostatni krok to proste podstawienie:

```
type ModelFields = {
  name: string;
  age: number;
};
```

Wow, to było coś, prawda? Krok po kroku odtworzyliśmy skomplikowaną pracę, którą normalnie wykonuje za nas kompilator TypeScripta. Przejrzyj to dokładnie i powoli, aby lepiej zrozumieć działanie typów warunkowych.

Ten sam efekt można uzyskać korzystając z typów biblioteki standardowej TypeScripta. W tym przypadku `Pick`:

```
type ModelFields = Pick<Model, FieldsNames<Model>>;
```

Więcej o typach wbudowanych w TS porozmawiamy jeszcze w rozdziale 21.5.

13.7 Opóźnione warunki

Czasem w miejscu użycia typu warunkowego jest zbyt mało informacji, aby kompilator był w stanie odpowiedzieć, czy warunek jest spełniony, czy nie. Rezultatem jest wtedy typ warunkowy zamiast

13 Typy warunkowe

zwykłego. Taką sytuację nazywamy *deferred conditional type*, czyli opóźnionym typem warunkowym. Zakładając, że mamy funkcję generyczną:

```
declare function getEntityID<T>(
  x: T,
): T extends Entity ? string : number;
```

Poniższe użycie sprawi, że otrzymamy stałą mającą typ warunkowy:

```
function getEntityData<U>(x: U) {
  const id = getEntityID(x);
  // U extends Entity ? string : number
}
```

Typ `id` nie może być w tym miejscu jednoznacznie ustalony, gdyż zależy on od `x`, a więc od parametru generycznego `U` i dlatego kompilator jeszcze nie wie, czy będzie to `string`, czy `number`. Czy to oznacza, że nasz `result` ma nieznany typ? Ależ skąd! Jest nim `U extends User ? string : number`. Tylko co z nim możemy zrobić?

13.8 Kompatybilność typów warunkowych

Okazuje się, że typy warunkowe są kompatybilne z unią ich możliwych rezultatów. Jeśli mamy typ `T extends U ? A : B`, to jest on zgodny z `A | B`. Ma to sens, prawda? W końcu taki warunek może zwrócić co najwyżej `A` lub `B`! Wracając do kodu z poprzedniej sekcji:

```
function getEntityData<U>(x: U) {
  const id = getEntityID(x);
  // U extends Entity ? string : number

  const foo: string | number = id; // OK!
}
```


Przypisanie `id` do `foo: string | number` jest bezpieczne i prawidłowe.

13.9 infer

Bardzo długo społeczność TS prosiła o dodanie możliwości pobierania typu zwracanego przez funkcję tylko na podstawie jej definicji. Pojawiało się wiele propozycji realizacji tego trudnego zadania, aż w końcu twórcy TypeScripta zdecydowali się na stworzenie mechanizmu bardziej ogólnego. Dzięki słowu kluczowemu `infer` możemy w pewnym sensie ręcznie sterować inferencją typów i powiedzieć TypeScriptowi coś w stylu „podaj mi typ tego, co jest w tym miejscu, czymkolwiek to jest”. To niezwykle potężne narzędzie:

```
type ReturnType<T> = T extends (
  ...args: unknown[]
) => infer R
  ? R
  : never;
```

```
type t21 = ReturnType<typeof document.createElement>;
// | HTMLAnchorElement
// | HTMLMenuElement
// | HTMLInputElement
```

Powyżej zdefiniowany `ReturnType<T>` mówi: „Jeśli `T` jest funkcją, to niech TypeScript przypisze do `R` jej typ zwracany (`infer R`), a całe wyrażenie niech zwraca ten typ. W przeciwnym wypadku niech zwróci `never`”.

Taki ogólny mechanizm pozwala nam inferować w zasadzie dowolne parametry w typach generycznych:

```
type PromiseValue<T> = T extends Promise<infer R>
  ? R
  : never;
```

13 Typy warunkowe

```
const promise = Promise.resolve(12);
type t22 = PromiseValue<typeof promise>;
// number
```

W tym przypadku stworzyliśmy generyk `PromiseValue`, który jako parametr przyjmuje typ obietnicy i zwraca jej zawartość. Jeśli przekazalibyśmy mu coś, co nie jest `Promise`m, otrzymalibyśmy `never`.

Niestety, jak już wspominałem w sekcji 12.12, aktualnie nie jest możliwe odczytanie typu z zagnieżdżonych `Promise`sów w ten sposób, ani, w ogólności, rekurencyjne używanie generyków bez specjalnych sztuczek.

13.9.1 Wiele inferencji

Słowo kluczowe `infer` może się w jednym wyrażeniu pojawić wiele razy, na różnych pozycjach. Co ciekawe, może dotyczyć tego samego typu, albo wielu różnych. Zacznijmy od tego drugiego przypadku. Weźmy typ podobny do tego, który znany jest każdej osobie piszącej JavaScript na frontendzie z użyciem React:

```
type Component<Props, State> = {
  props: Props;
  state: State;
};
```

Możemy teraz bez problemu stworzyć typ warunkowy, który wydobędzie `Props` i `State`:

```
type GetStateAndProps<C> = C extends Component<
  infer Props,
  infer State
>
  ? [Props, State]
  : never;
```

```
const c = {
  props: 123,
  state: "aa",
};
type t23 = GetStateAndProps<typeof c2>;
// [number, string]
```

Tutaj mieliśmy do czynienia z inferencją `props` i `state`, a wynikiem jest tupla ich typów. Operatorem `infer` można używać również w więcej niż dwóch miejscach, aby wyciągać typy z naprawdę złożonych generyków. Taki kod rzadko pisze się samemu, ale używają go różne biblioteki, aby zapewnić nam większą wygodę i bezpieczeństwo!

13.9.2 Inferencja tego samego typu

Możliwe jest również nakazanie TypeScriptowi wnioskowania tego samego typu w różnych miejscach. Rezultatem będzie unia lub część wspólna, w zależności od pozycji tych typów. Aby ustalić, z którym z tych dwóch przypadków mamy do czynienia, przyda nam się wiedza na temat kowariancji i kontrawariancji z rozdziału 10, gdyż okazuje się, że to właśnie od tego zależy, jaki typ zostanie wywnioskowany! Przywołując fragment kodu napisany wcześniej w rozdziale 10:

```
type Covariant<T> = () => T;
type Contravariant<T> = (x: T) => void;
```

Możemy spróbować inferować typy różnej wariancji. Posłużą nam do tego obiekty z metodami `createUser` i `createModerator` oraz `saveUser` i `saveModerator`:

```
type GetCovariantType<T> = T extends {
  createUser: Covariant<infer R>;
  createModerator: Covariant<infer R>;
}
? R
: never;
```

13 Typy warunkowe

```
type GetContravariantType<T> = T extends {  
  saveUser: Contravariant<infer R>;  
  saveModerator: Contravariant<infer R>;  
}  
  ? R  
  : never;
```

Dla przypomnienia, producenci (funkcje tworzące coś) są kowariantni, a konsumenci (funkcje, które coś przyjmują) kontrawariantni:

```
const repository1 = {  
  createUser: (): User => ({  
    name: "Michał",  
    age: 21,  
  }),  
  createModerator: (): Moderator => ({  
    name: "Kasia",  
    age: 19,  
    channels: [],  
  }),  
};  
type t24 = GetCovariantType<typeof repository1>;  
// { name: string; age: number; }  
// czyli User | Moderator  
  
const repository2 = {  
  saveUser: (x: User) => {},  
  saveModerator: (x: Moderator) => {},  
};  
type t25 = GetContravariantType<typeof repository2>;  
// User & Moderator
```

W rezultacie do `t24` przypisane zostanie `User | Moderator`, natomiast do `t25` – `User & Moderator`. Dzieje się tak właśnie dlatego, że w pierwszym przypadku inferowany typ znalazł się na po-

zycji kowariantnej, a w drugim na kontrawariantnej. Znow, takiego kodu nie pisze się codziennie, ale niemal codziennie się go używa za pośrednictwem różnych bibliotek. Dlatego warto znać ogólny mechanizm i zasady działania operatora `infer` w różnych kontekstach.

13.10 Podsumowanie

Conditional Types dają ogromne możliwości tworzenia bardzo rozbudowanych i skomplikowanych konstrukcji opartych o zaawansowane typy. Są one niezwykle przydatne i w rozdziale 17 pokażę Ci bardzo konkretny i z życia wzięty sposób na dedukowanie typu zmiennej na podstawie przypisanego do niej walidatora. Połączymy świat typów w czasie kompilacji ze sprawdzaniem wartości w trakcie działania aplikacji i uda nam się to bez duplikowania kodu, a to częsta bolączka osób zaczynających pracę z TS! Posłużą nam do tego właśnie typy warunkowe.